Dosarul nr. 1-161/2025
PIGD. NR. 1-25138505-09-1-29092025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

05 martie 2026 or. Sîngerei
Judecătoria Bălţi, sediul Sîngerei,
Instanță de judecată în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător Gheorghe Cugut
Grefier Cristina Saracuța
Cu participarea:
Procurorului Ludmila Zaharia
Avocatului inculpatului Sergiu Tica
Interpretul Ludmila Novoloaca.

a judecat în ședință de judecată publică, în limba de stat, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală în privința lui:

Lavric Vitali ***,** născut la *****, originar şi domiciliat în mun. *****, IDNP: *****, naționalitatea moldovean, studii medii, starea familială – divorțat, persoane la întreținere nu are, supus militar, neangajat în câmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova,

în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Cauza penală a parvenit în instanța de judecată la 29 septembrie 2025, primită în procedură la 30 septembrie 2025, sentința integrală pronunțată la 05 martie 2026.

Procedura de citare legală executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor recunoscute de inculpat, care au fost administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată, -

C O N S T A T Ă:

Lavric Vitali *****, la data de 16 iunie 2025, aproximativ la ora 15:44, conducând mijlocul de transport de model Toyota Prius cu nr.î. *****, pe un drum de țară dintre terenurile agricole, care face legătura între s. Rădoaia și s. Sîngereii Noi r-nul Sîngerei, exprimând neatenție față de traficul rutier și

încredere exagerată în sine, a încălcat cerințele Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, și anume a prevederilor pct. 10), subpunctul 1), lit. b), potrivit cărora ,,persoana care conduce un vehicul trebuie: să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum”; a prevederilor pct. 45 subpunctul (1) lit. a), b), d) al Regulamentului circulației rutiere, nu a ținut cont de starea sa psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situaţiile periculoase, nu a manifestat prudență sporită a prevederilor pct. 54 subpunctul. (2), lit. b), potrivit căruia ,,depășirea este interzisă pe sectoarele de drum cu cîmpul vizual limitat” şi nu a ținut seama de situația rutieră existentă la momentul deplasării pe acest sector de drum, (deplasare în deal), deci nu a luat măsurile corespunzătoare situației rutiere la deplasarea, a efectuat manevra de depășire a unui camion de model Mercedes cu nr.î. *****, ca urmare a acțiuni date a tamponat automobilul de model VAZ 21013 cu nr.î. ***** care se deplasa pe banda de sens opus și era condus de Burlacu Mihail.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 202528D0071 din 16.09.2025 la examinarea medico-legală a lui Burlacu Mihail s-a constatat: traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală, plagă contuză la nivelul capului, excoriație cu edem posttraumatic al țesuturilor moi la nivelul toracelui anterior, fractură intraarticulară a platoului medial al tibiei drepte, plagă contuză la nivelul genunchiului drept, plagă tăiată la nivelul antebrațului sting, excoriații la nivelul mînii și genunchiului pe stînga, care se califică ca vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.”.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Lavric Vitali *****, a declarat că îi sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale, recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii care îi este incriminată și nu dorește administrarea altor probe. În acest sens a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

Prin încheierea Judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei, din 08 decembrie 2025, cererea inculpatului de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală a fost admisă, prin dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală și art. 80^1 Cod penal.

Astfel, inculpatul Lavric Vitali *****, fiind audiat în ședința de judecată, potrivit regulilor de audiere a martorului, sub jurământ, a recunoscut integral vinovăția şi a declarat că, la data de 16.06.2025, se deplasa cu automobilul spre satul Rădoaia, pe drum de țară, iar înaintea lui mergea o rutieră de model ,,Mercedes”. După care, din spate s-a apropiat de mijlocul de transport menționat și a claxonat pentru a se feri, deoarece acesta mergea prin mijloc. Apoi a observat

că acesta s-a apropiat de partea dreaptă și a înțeles că îi dă voie să treacă. Atunci a încercat să facă depășirea, iar din sens opus a văzut mijlocul de transport de model „VAZ”. A considerat că va reuși să facă depășirea, dar nu a crezut că acesta va lua volanul în partea stângă și îl va lovi. Recunoaște că, nu s-a asigurat corect, a văzut automobilul, dar a considerat că o să reușească să treacă. Acțiunea civilă o recunoaște parțial.

Potrivit Hotărârii Curții Constituționale din 9 martie 2017, privind excepția de neconstituționalitate a articolului 364[1] Cod de procedură penală, Curtea reține că dispozițiile codului prevăd inclusiv judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, care reprezintă de fapt o procedură abreviată.

Curtea observă, în acest sens, că prin Recomandarea nr. R (87)18 Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei a încurajat statele membre să ia măsuri care vizează simplificarea procedurilor judiciare ordinare prin recurgerea la procese accelerate, care includ hotărâri sumare, înțelegeri extrajudiciare, acorduri de recunoaștere a vinovăției şi judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Curtea mai menționează că examinarea cauzei penale în procedură simplificată este un instrument care oferă avantajul soluționării cu celeritate a cauzelor penale atunci când inculpatul recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a afirmat că, atunci când o acuzație penală împotriva inculpatului este stabilită printr-o formă prescurtată de examinare judiciară, aceasta duce, în esență, la renunțarea la o serie de drepturi procedurale. Acest lucru nu poate fi o problemă în sine, deoarece nici litera, nici spiritul articolului 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului nu împiedică o persoană să renunțe la aceste garanții din propria sa voință (a se vedea *Scoppola v. Italia* (nr.2) [MC], hotărârea din 17 septembrie 2009, § 135).

Cu toate acestea, Curtea Europeană a subliniat că renunțarea la anumite drepturi procedurale trebuie întotdeauna, pentru a fi considerată eficientă în sensul Convenției, stabilită în mod neechivoc și însoțită de garanții minime, proporționale cu importanța acesteia. În plus, nu trebuie să contravină *vreunui interes public important* (a se vedea, *inter alia, Scoppola (nr.2)*, citată supra, § 135-136, *Poitrimol v. Franța*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31, și *Hermi v. Italia* [MC], hotărârea din 18 octombrie 2006, § 73).

Vinovăția inculpatului Lavric Vitali ***** se confirmă prin elementele de fapt constatate din conținutul probelor pertinente și concludente acumulate în cadrul urmăririi penale:

- **declarațiile martorului Tîlinduș Ivan**, care a declarat că la data de 16.06.2025 a rugat un taxi din mun. Bălți să îl transporte până în s. Rădoaia, r-

nul Sîngerei, pentru a procura un automobil. Deplasându-se pe un drum de țară din extravilanul s. Rădoaia r-nul Sîngerei, în fața lor se deplasa un automobil de mare tonaj la deal. Într-un moment automobilul din fața lor s-a ferit puțin la dreapta, șoferul care conducea automobilul în care se afla și el a crezut că i-a făcut loc să-l ocolească, a ieșit la depășire. De la camionul se făcea colb mare și ei cînd au ieșit din acel praf, au văzut că spre întimpinare venea un alt automobil de model „VAZ". Șoferul automobilului VAZ a virat spre stânga, spre ei, unde s-a ciocnit în automobilul în care se deplasa, în urma acestui accident nu a avut de suferit, era cu centura de siguranță, după care a ieșit repede din automobil și a încercat să-i acorde primul ajutor medical șoferului din automobilul care s-a ciocnit în ei (f.d. 60-62);

- **declarațiile martorului Rîbac Vladimir**, care a declarat că la data de 16.06.2025 a fost rugat de un prieten pe nume Ivan să meargă în s. Rădoaia, r-ul Sîngerei pentru a vedea un automobil și a-l procura. Acesta a chemat un taxi și se deplasau spre s. Rădoaia, pe un drum de țară din extravilanul s. Rădoaia. Pe drumul care se deplasau în fața lor mergea un automobil de mare tonaj la deal, la un moment dat automobilul de mare tonaj s-a ferit pe dreapta. Șoferul taxiului cu care se deplasa a ieșit la depășirea acestuia, din urma acestuia era mult praf, cînd a ieșit din praful dat, în față a observat un automobil ce se deplasa spre ei. Ei au reușit să intre pe banda lor de deplasare, după care la un moment automobilul care venea spre ei s-a ciocnit în automobilul cu care ei se deplasau (f.d. 63-65);
- **declarațiile martorului Ciobanu Valeriu**, care a declarat că la data de 16.06.2025 aproximativ la ora 15^{30} - 16^{00} în timp ce se deplasa cu autocamionul de model Mercedes pe drumul din extravilanul s. Rădoaia r-l Sîngerei direcția de deplasare spre s. Rădoaia din s. Sîngereii Noi r-l Sîngerei, în spatele lui se apropia un automobil taxi de culoare albastră. În acel timp a continuat deplasarea pe partea dreaptă din motiv că văzuse că din deal venea un automobil de model VAZ și i-a făcut loc să încapă și el pe direcția sa de deplasare. În acel moment când s-a ferit puțin spre dreapta, taxiul ce se apropia de dânsul a crezut că i-a făcut loc să îl ocolească și a ieșit la depășire, în momentul cînd acesta se afla în depășire a observat că din deal vine și automobilul de model VAZ și a luat volanul în dreapta pentru a ocoli automobilul VAZ care se apropia. Toate acestea a durat câteva secunde până la ciocnirea lor. În momentul ciocnirii poziția taxiului nu era dreaptă pe partea sa de deplasare, acesta nu a reușit să finiseze bine manevra de depășire și automobilul care venea din deal, de model VAZ a încercat să ocolească lovitura frontală cu taxiul și a luat volanul spre stânga. În acel moment a avut loc și ciocnirea acestor doua automobile. Locul ciocnirii acestor automobile se afla aproximativ în mijlocul drumului, după cum ține minte (f.d. 66-68);

- **procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică** din 16 iunie 2025, potrivit căruia locul producerii accidentului rutier s-a produs în regiunea extravilanului satului Rădoaia, r. Sîngerei, carosabilul fiind un drum pantă și uscat, urmele de anvelope fiind cuplate, lungi. Categoria accidentului rutier fiind ciocnire frontală, automobilul de model Vaz prezintă deteriorări multiple frontale, iar automobilul de model Toyota, partea lateral stânga. În mijlocul de transport de model VAZ pe bancheta din față a pasagerului, sunt prezente urme de sânge. De la fața locului au fost ridicate automobilele de model „VAZ 21013" cu n/î ***** și cel de model „Toyota Prius" cu n/î ***** care au fost implicate în comiterea accidentului rutier (f.d. 8-24);
- **schițele accidentului rutier din 16.06.2025 (f.d. 25-27);**
- **ordonanță de recunoaștere a obiectelor în calitate de corpuri delicte** din 19.06.2025, prin care în calitate de corpuri delicte și de anexare la procesul penal au fost recunoscute ca corpuri delicte automobilele de model „VAZ 21013" cu n/î ***** și „Toyota Prius" cu n/î ***** (f.d. 31);
- **raportul de expertiză judiciară nt. 202528D0071** din 16.09.2025, la examinarea medico-legală a lui Burlacu Mihail s-a constatat: traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală, plagă contuză la nivelul capului, excoriație cu edem posttraumatic al țesuturilor moi la nivelul toracelui anterior, fractură intraarticulară a platoului medial al tibiei drepte, plagă contuză la nivelul genunchiului drept, plagă tăiată la nivelul antebrațului sting, excoriații la nivelul mînii și genunchiului pe stînga, care se califică ca vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății (f.d. 34-37).

Aprecierea instanței.

Analizând declarațiile inculpatului depuse în şedinţa de judecată, coroborate cu probatoriul administrat în faza de urmărire penală, instanța stabilește cu certitudine vinovăția lui Lavric Vitali *****, în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal, adică – încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudenţă o vătămare medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

În continuare, sub aspectul încadrării juridice a faptei incriminate inculpatului, instanța reține că conform art.113 alin.(1) Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. În acest sens, instanţa de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din

25.25.1993” CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Astfel, cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 264 din Codul penal, instanța de judecată reține că obiectul juridic special al infracţiunii analizate are un caracter complex: obiectul juridic principal îl formează relaţiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier; obiectul juridic secundar îl constituie relaţiile sociale cu privire la sănătatea sau viaţa persoanei.

Obiectul material al infracţiunii specificate la art. 264 Cod penal, îl reprezintă corpul persoanei.

Latura obiectivă a infracţiunii prevăzute la art. 264 Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea sau în inacţiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulaţiei sau de exploatare a mijloacelor de transport; 2) urmările prejudiciabile, care se exprimă, după caz, în: a) vătămarea medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii (alin. (1) sau (2)); b) vătămarea gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii ori decesul unei persoane (alin.(3) sau (4)); c) decesul a două sau mai multor persoane (alin.(5) sau (6)); 3) legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile; 4) mijlocul de săvârşire a infracţiunii, şi anume - mijlocul de transport.

Conform art. 132 din Codul penal, prin mijloace de transport se înţeleg toate tipurile de automobile, tractoare şi alte tipuri de maşini autopropulsate, tramvaiele şi troleibuzele, precum şi motocicletele şi alte mijloace de transport mecanice.

Infracțiunea prevăzută de art. 264 din Codul penal, este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul producerii urmărilor prejudiciabile.

Latura subiectivă a infracţiunii prevăzute la art. 264 Cod penal se caracterizează prin intenție sau imprudență față de fapta prejudiciabilă şi numai prin imprudență faţă de urmările prejudiciabile.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art. 264 Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. În afară de aceasta, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană care conduce mijlocul de transport.

În consecință, instanța de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate confirmă indubitabil învinuirea adusă inculpatului Lavric Vitali *****, în încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudenţă o vătămare medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

În procesul individualizării pedepsei se va acorda o eficiență cuvenită criteriilor instituite de art. 75, Cod penal, vor fi luate în vedere gradul de pericol social concret al faptelor, împrejurările comiterii acestora şi urmările produse.

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpatul Lavric Vitali ***** de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate supra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Inculpatul Lavric Vitali ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal, infracțiune care în conformitate cu alin. (3) al art. 16 Cod penal, se califică ca infracțiune mai puțin gravă.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privința lui Lavric Vitali *****, instanța reține comiterea pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art. 77 Cod penal, în privința inculpatului Lavric Vitali *****, instanța nu a reținut.

Potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Totodată este relevant de reținut că Curtea Europeană în jurisprudenţa sa, și-a expus opinia în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate *(cauza Varga şi alţii v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158),* statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenţiei, şi nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108). *Or, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.*

Prin urmare, reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, în special, pornind de la scopul pedepsei, individualizarea ei, instanța de judecată consideră că restabilirea echității sociale, corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă doar în condițiile stabilirii pedepsei sub formă de închisoare.

Conform art. 264 alin. (1) lit. a) Cod penal, prevede în calitate de pedeapsă amendă în mărime de pînă la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani în toate cazurile cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani.

Potrivit prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca

judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Reieșind din faptul că inculpatul Lavric Vitali ***** a recunoscut săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu şi au solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 80^1 alin. (1) Codul penal, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege.

Astfel, prin reducerea pedepselor în baza art. 80^1 Cod penal, la infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal, se stabilește noua limită minimă şi maximă, sub formă de amendă în mărime de până la 500 unități convenționale (conform art. 64 alin. (3) Cod penal) sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 135 la 180 de ore, sau cu închisoare de la 3 luni (conform art. 70 alin. (3) Cod penal) până la 2 ani și 3 luni, în toate cazurile cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 2 ani.

Instanța reține că, inculpatul Lavric Vitali ***** a recunoscut vina integral, a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, din imprudență, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, astfel, instanța consideră că, în privința inculpatului, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (un) an.

Potrivit art. 64 alin. (1), (3^1), (5) Cod penal, amenda este o sancțiune pecuniară ce se aplică de instanța de judecată în cazurile şi în limitele prevăzute de codul penal. În cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral. În caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuieli judiciare.

Acuzatorul de stat a solicitat încasarea de la inculpatul Lavric Vitali ***** în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă totală de 320 lei, costul rapoartelor de expertiză.

Potrivit prevederilor art. 229 alin. (1) - (4) Cod de procedură penală, Cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor. În cazul condamnării câtorva persoane în aceeaşi cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependenţă de vinovăţia, gradul de răspundere şi situaţia materială a fiecăreia din ele.

Astfel, prin prisma normelor de drept citate supra, instanța de judecată consideră necesar a admite solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei suportate la urmărirea penală, ori aceste cheltuieli sunt suportate din contul statului, care reieșind din obligațiile pozitive ce țin de desfășurarea unui proces penal urmează să realizeze în mod prompt și eficient acțiunile în vederea descoperirii infracțiunilor și contracarării activității infracționale.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin.(1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Corurile delicte:

- mijlocul de transport de model „Vaz 21013” cu n/î *****, care aparține lui Condratiuc Rodica și care se află la parcarea specială amplasată în mun. Bălți, str. Dumitru Dragomir 4, (f.d. 31) – de restituit proprietarului Condratiuc Rodica sau părții vătămate Burlacu Mihail Pavel;
- mijlocul de transport de model „ Toyota Prius cu nr.î. ***** , care a fost restituit proprietarului – va rămâne în posesia și folosința proprietarului SRL „Legilux”.

Acțiunea civilă.

La 16.10.2025, prin intermediul Secției de Evidență și Documentare Procesuală a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei a parvenit acțiunea civilă de înaintată de avocatul Povalenco Victor în interesele părții vătămate Burlacu Mihail prin care solicitat: 1). Recunoașterea părții vătămate Burlacu Mihail în

calitate de parte civilă; 2) admiterea acțiunii civile; 3) încasarea în mod solidar din contul inculpatului Lavric Vitali și a părții civilmente responsabile SRL „Moldcargo” în beneficiul părții vătămate Burlacu Mihail prejudiciul material în sumă de 51 410,70 lei; încasarea în mod solidar din contul inculpatului Lavric Vitali și a părții civilmente responsabile SRL „Moldcargo” în beneficiul părții vătămate Burlacu Mihail prejudiciul biologic în sumă de 45 000 lei; încasarea în mod solidar din contul inculpatului Lavric Vitali și a părții civilmente responsabile SRL „Moldcargo” în beneficiul părții vătămate Burlacu Mihail prejudiciul moral în sumă de 200 000 lei și încasarea în mod solidar din contul inculpatului Lavric Vitali și a părții civilmente responsabile SRL „Moldcargo” în beneficiul părții vătămate Burlacu Mihail cheltuieli de judecată în sumă de 7 000 lei.

Conform prevederilor art. 225 din Codul de procedură penală, (1) judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competența căreia este cauza penală. (2) La adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanța soluționează şi acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere. (3) Odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.

Conform art.387 alin.(1) din Codul de procedură penală, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge și numai, alin.(3) – în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Instanța de judecată reține, că în temeiul art.219 din Codul de procedură penală, (1) Acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. (2) Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pagina din 11 pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.

Conform art.219 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, persoanele fizice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin repararea prejudiciului moral.

Privitor la încasarea prejudiciului material.

Instanța remarcă că, partea vătămată Burlacu Mihail la cererea de chemare în judecată a anexat copiile bonurilor de plată emise în perioada 01.09.2025 – 04.09.2025 (f.d. 125), fiind indicate ,,Articole" și achitate la ,,MAGNIFIC NORD" SRL, fără a fi clar pentru ce au fost efectuate aceste achitări. Mai mult ca atât, au fost anexate mai multe bonuri de la diferite farmacii și diferite perioade de timp fără a delimita cheltuielile ce se referă la tratamentul leziunilor cauzate în rezultatul accidentului, de cele ulterioarele, care au survenit drept consecință, așa cum se susține. La fel, nu sunt explicite și nici clarificate și celelalte achitări, de tratament, de combustibil. În consecință se atestă că, partea vătămată nu a urmat parcursul logic al acestor acțiuni și nu a prezentat, potrivit materialelor cauzei penale, careva certificate ce ar confirma oferirea, în continuare, a gradului de dezabilitate, sau, după caz, starea de sănătate a părții vătămate în sensul schimbării/îmbunătățirii/agravării acesteia.

Totodată, partea vătămată solicită încasarea în calitate de prejudiciu material prețul automobilului de model ,,VAZ 21013" cu n/î *****, deteriorat în urma accidentului rutier în sumă de 22 000 lei, invocând și prezentând un contract de vânzare (f.d. 166), însă la materialele cauzei lipesc careva acte ce ar justifica veridicitatea acestei înțelegeri la prețul de 22 000 lei, iar contractul de vânzare cumpărare a automobilului menționat nu deduce neapărat valoarea reală a acestuia, fără un act de evaluare reală a acestuia.

Cu referire la prejudiciul biologic.

Instanța relevă că, legiuitorul a definit prejudiciul biologic ca fiind „pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman".

Prejudiciul biologic poate fi solicitat prin instituția răspunderii delictuale civile care trebuie să întrunească următoarele elemente constitutive: existenţa unui prejudiciu, existenţa unui raport de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu, existenţa vinovăţiei celui ce a cauzat prejudiciul, constînd în intenţia, neglijenţa sau imprudenţa cu care a acţionat. Pe lângă condițiile sus-numite, persoana care se consideră vătămată în drepturi, trebuie să dovedească lezarea de o anumită gravitate a unei valori ce reprezintă un drept fundamental. Prin urmare, prejudiciul biologic poate fi solicitat în cazul violării dreptului fundamental la sănătate. Lezarea acestuia poate fi de natura *fizică* sau *psihică*. Integritatea fizică a persoanei poate fi afectată prin evenimente cu valențe traumatice care cauzează afecțiuni la nivelul exterior al corpului omenesc, ce duc la limitarea bunei funcționări a acestuia. Acest aspect poate fi probat prin mijloace specifice de

probă cum ar fi (constatări medico-legale ori expertiză medico-legală). Evaluarea întinderii prejudiciului biologic de natură psihică urmează a fi efectuată având la bază atât evaluări medicale cât și alte probe, precum declarații de martori, care să certifice modificările de comportament ale victimei (expertiză psihologică).

La caz, se invocă atât lezarea capacității fizice cât și celei psihice precum și diminuarea capacității de muncă, prin incapacitatea temporară de munca a părții vătămate, invocându-se raportul de expertiză medico-legală nr. 202528D0071 din 16.09.2025. Însă doar din raportul de expertiză menționat, fără careva probe suplimentare, pertinente și concludente, nu pot fi reținute cele invocate.

Potrivit art.387 alin. (3) Codul de procedură penală, (3) *în cazuri excepţionale cînd, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părţii civile, ar trebui amînată judecarea cauzei, instanţa poate să admită, în principiu, acţiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanţa civilă.*

Astfel, dat fiind faptul că, nu au fost clarificate mai multe chestiuni ce ține de prejudiciul material și cel biologic, cauzat părții vătămate, instanța de judecată fiind în imposibilitatea de a stabili exact, cuantumul despăgubirilor cuvenite, și pentru a nu amâna judecarea cauzei, va admite în principiu acțiunea civilă în partea ce ține de prejudiciul material și cel biologic, iar asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite, urmează să hotărască instanța civilă.

<u>În ceea ce ține de prejudiciul moral.</u>

Conform art. 2036 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege. Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacţie echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacţie sau printr-o hotărîre judecătorească definitivă.

Potrivit art. 2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

Potrivit Recomandării Curţii Supreme de Justiţie nr. 6 din 04.07.2005 privind satisfacţia echitabilă, "Integritatea fizică a persoanei este un atribut esenţial şi un drept fundamental al persoanei, care în caz de orice vătămare corporală poate pretinde o compensaţie bănească sau de altă natură atât prin sistemul asigurărilor sociale cit şi prin repararea prejudiciului cauzat prin vătămare a integrităţii corporale sau prin altă vătămare a sănătăţii ori prin deces. Totodată raporturile juridice privind repararea prejudiciului cauzat prin vătămare a integrităţii corporale sau prin altă vătămare a sănătăţii ori prin deces se consideră că au apărut la data la care sînt întrunite toate condiţiile răspunderii delictuale.

Instanţele de judecată vor avea în vedere faptul că răspunderea pentru prejudiciul cauzat prin vătămare a integrităţii corporale sau prin altă vătămare a sănătăţii este o răspundere delictuală, care trebuie să conţină în sine următoarele condiţii generale, - existenţa unei fapte ilicite, adică acţiune sau inacţiune care are ca rezultat încălcarea drepturilor subiective sau interesele legitime ale unei persoane; - existenţa unui prejudiciu care constă în rezultatul sau efectul negativ suferit de o persoană prin vătămare a integrităţii corporale sau prin altă vătămare a sănătăţii ori prin deces datorită faptei ilicite săvârșite de o altă persoană sau ca urmare a "daunei cauzate" de un animal sau prin surparea construcţiei, pentru care persoana este ţinută să răspundă; - legătura de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu, adică prejudiciul cauzat sănătăţii să fie o consecinţă a faptei ilicite. Raportul cauzal între fapta ilicită a autorului prejudiciului şi vătămarea sănătăţii are ca urmare pierderea posibilităţii persoanei prejudiciate de a obţine venit; - existenţa vinovăţiei persoanei care a săvârșit fapta ilicită;”

Respectiv, fiecare persoană, care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul moral suferit, *dar numai instanţa de judecată este împuternicită prin lege să determine mărimea prejudiciului moral prin echivalent*

bănesc, conducându-se de noţiunea reparării rezonabile, de personalitatea părţii vătămate, de circumstanţele cazului concret.

Astfel, instanța de judecată stabilește cuantumul prejudiciului moral în funcție de natura și gravitatea suferinței, gradul de vinovăție al autorului și satisfacția echitabilă a victimei, asigurând proporționalitatea cu cazuri similare. Despăgubirea acordată pentru prejudiciul moral nu trebuie să fie vădit disproporționată cu sumele acordate de CtEDO în cazuri similare (a se vedea decizia nr. 1ra-754/2024, §§ 44-45).

În jurisprudența recentă, Curtea Supremă de Justiție a considerat rezonabilă acordarea unei daune morale de 30.000-50.000 lei pentru leziuni corporale medii produse într-un accident rutier (cauza 1ra-837/2023, 1ra-1426/2023).

Instanța atestă că, partea vătămată Burlacu Mihail fără îndoială a avut de suferit moral în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului, însă, consideră că, mărimea prejudiciului moral pretins în sumă de 200 000 lei, este exagerată, ținând cont de suferințele psihice care i-au fost provocate.

O recompensă echitabilă și rezonabilă a prejudiciului moral suportat de partea vătămată Burlacu Mihail în opinia instanțe constituie echivalentul sumei de 50 000 lei.

Privitor la cerința privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică instanța face referire la prevederile art. 228 alin.(5) Cod de procedură penală ce stipulează că cheltuielile suportate de persoanele menționate la alin.(1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărâri a organului de urmărire penală sau a instanţei în mărimea stabilită de legislaţia în vigoare.

Art. 229 Cod de procedură penală, stabilește că, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Astfel instanța va admite solicitarea privind încasarea de la inculpatul Lavric Vitali ***** în beneficiul părții vătămate Burlacu Mihail a cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică în sumă de 7 000 lei, care a fost probat prin bonul de plată seria DAA Nr. 49010666.

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul,

inculpatul este împiedicat să întreprindă anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securităţii şi ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinţei constituie măsuri preventive. Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

Reieşind din conţinutul art. 178 alin. (2) Cod de procedură penală, obligarea de a nu părăsi ţara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanţa de judecată de a nu părăsi ţara fără încuviinţarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligaţii prevăzute la alin. (1) din acelaşi articol.

Se aplică în privința lui Lavric Vitali ***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara până la intrarea în vigoare a prezentei sentințe.

În urma celor stabilite, conducându-se de prevederile art. 80^1, 64 și art. 264 alin. (1) Cod penal și art.364^1, art. 382, art.384-386, art. 389 Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se recunoaște vinovat şi se condamnă **Lavric Vitali *****,** născut la *****, originar şi domiciliat în mun. *****, IDNP: *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (un) an.

Potrivit art.64 alin. (3^1) din Codul penal, inculpatul **Lavric Vitali *****, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care sentința devine executorie.

Se încasează de la **Lavric Vitali *****,** născut la *****, originar şi domiciliat în mun. *****, IDNP: *****, în beneficiul statului suma de 320 (trei sute douăzeci) lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru expertiza judiciară efectuată în cadrul procesului penal.

Acțiunea civilă se admite parțial.

Se încasează de la **Lavric Vitali *****,** născut la *****, originar şi domiciliat în mun. *****, IDNP: *****, în beneficiul părții vătămate Burlacu Mihail Pavel, a.n. *****, domiciliat în sat. Rădoaia, r-nul Sîngerei, IDNP: *****, prejudiciul moral cauzat în mărime de 50 000 (cincizeci mii) lei și cheltuieli de judecată pentru asistență juridică în sumă de 7 000 (șapte mii) lei.

În rest celelalte cerințe, ce țin de încasarea prejudiciului material și prejudiciului biologic, se admit în principiu urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Corurile delicte: mijlocul de transport de model „Vaz 21013” cu n/î *****, care aparține lui Condratiuc Rodica și care se află la parcarea specială amplasată în mun. Bălți, str. Dumitru Dragomir 4, (f.d. 31) – de restituit proprietarului Condratiuc Rodica sau părții vătămate Burlacu Mihail Pavel; mijlocul de transport de model „Toyota Prius” cu nr.î. ***** , care a fost restituit proprietarului – va rămâne în posesia și folosința proprietarului SRL „Legilux”.

Se aplică în privința lui Lavric Vitali ***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara până la intrarea în vigoare a prezentei sentințe.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs în Curtea de Apel Nord în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Gheorghe CUGUT**